

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

Органъ на Българския лозарски съюзъ и Кооп. централа на лозаритѣ въ България — София.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 50 ЛВ.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ — ПЛЕВЕНЪ

LOZARSKI PRÉGLÈDE (Revue de l'Union viticole et de la centrale cooperative des viticulteurs en Bulgarie, Sofia — Bulgarie).
PLEVNA — Bnlgarie.

LOSARSKI PREGLED (Zeitschrift — organ des Bulgarischen Weinbauerbundes und der Kooperativzentrale der Weinbauer in PLEWEN — Bulgarien. Bulgarien, Sofia — Bulgarien).

Ред.-уредникъ: Г. К. Червенковъ. Редакц. комитетъ: проф. Н. Недѣлчевъ, Ив. Георгиевъ, Н. Хр. Мжиковъ, Ат. Бойчиновъ, Ив. Добревъ, П. Костовъ и В. В. Стрибъни.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Садила мома лозе . . . — 4; 2) Лозарското опитно дѣло въ България — Н. Н.; 3) Къмъ нова стопански обекти въ нашето лозарство — Б. И. Б.; 4) Верея — Н. Н.; 5) Селекцията въ лозарството — Н. Хр. М.; 6) Нашитѣ винени сбрътове — И. Д.; 7) Свѣтовното производство и търговия съ вино — А. Б.; 8) За повредитѣ на посадочния материалъ и пр. — П. К.; 9) Четвъртия международ. лозарски конгресъ — Н. Н. 10) Съюзни и дружествени; 11) Положението на пазаря; 12) Хроника.

Садила мома лозе . . .

„Садила мома лозе, хемъ го садила, хемъ плакала“ . . .

Такава е народната пѣсень: сажали лозя и работили полята, безъ да сж знаели, дали тиранинътъ турчинъ ще ги остави да обератъ и ползуватъ плода на положения черъ трудъ.

А днесъ при свободна България, сажихме лозята съ пѣсни и надежди да се изхранваме чрезъ плода имъ, но настѣпиха тежки дни; лозаря бере плода, но го продава на безценица, не може да се изхранва и мизерствува.

Плюсъ това, дойде и несправедливото и непоносимо увеличение акциза на виното, при намаление този на бирата и закриването на единствената Лозарска опитна станция. Следва ли да плачемъ? Не! Та днесъ не е турско, а лозарско тегло, което ще се премахне само чрезъ просвѣтена и организирана дейность за законна защита на народния лозарски поминъкъ.

Проф Н. Недѣлчевъ

Лозарското опитно дѣло въ България

За правилния развой на лозарството, въ всѣка лозарска страна сжществуватъ опитни лозарски станции, опитни лозя и винарски станции, предназначението на които е да разрешаватъ редица въпроси, свързани съ отглеждането на лозата и винарската техника. Отдѣлнитѣ лозари или не сж подготвени да разрешатъ сполучливо тѣзи въпроси или ги разрешаватъ следъ дълги лутания и тежки материални жертви.

Въ зависимостъ отъ това, какво значение се отдава на лозарството въ страната, и въ зависимостъ отъ финансовитѣ възможности, ние виждаме опитното лозарско дѣло поставено на по-голѣма или по-малка висота въ разнитѣ лозарски страни.

Ако се хвърли общъ погледъ върху организацията на лозарското опитно дѣло въ разнитѣ европейски страни, ще се види, че тя не е подчинена на нѣкакъвъ шаблонъ, а се нагажда съобразно изискванията и възможноститѣ на дадена страна.

Франция, кждѣто лозарството и винарството сж отишли много напредъ и кждѣто частната инициатива е създала голѣми лозарски стопанства и винарски предприятия, има сравнително най-малко опитни институти отъ този родъ.

Следъ единъ активенъ периодъ отъ нѣколко десетки години, френскитѣ опитни институти разрешиха доста много задачи, които направиха възможно развитието на новото лозарство. Франция даде първитѣ лозови подложки: тя откри най-ефикасното срѣдство противъ пероноспората, препоръча най-важниятъ препаратъ въ винарската техника — сѣрния двуокись и направи редъ други по-маловажни открития, които улесниха до голѣма степенъ работата въ лозето и избата на лозаритѣ отъ цѣлия свѣтъ.

Въ това отношение голѣма роль сж играли и продължаватъ да играятъ Лозарската лаборатория въ Вишето земеделѣлско училище въ Монпелие и Опитната лозарска станция въ гр. Конякъ, която не е държавна, а е издържана отъ единъ комитетъ на фабриканти на конякъ.

Отъ винарската лаборатория на горепоменатото училище се проучи и лансира най-добрата метода за винарствуване — съ сѣренъ двуокись и съ селектирани ферменти.

Въ помощъ на винарството въ Франция работятъ множество държавни винарски станции, най-важнитѣ отъ които сж въ Монпелие, Бонъ, Бордо, Нимъ, Нарбонъ. Тѣхната работа се състои главно въ преследване фалшификациитѣ на вината.

Италия, презъ последнитѣ години, прави усилия да развие своето лозарско и винарско опитно дѣло на голѣма висота. По отношение на приложното винарско опитно дѣло,

тя притежава, въ малкото градче Асти, намиращо се въ района на прочутитѣ пиомонтски вина, най-добре уредената опитна винарска станция въ Европа. Ако работитѣ на италианскитѣ енолози сж останали слабо известни на свѣта, причинитѣ се криятъ въ слабо разпространение на италианскитѣ печатни трудове.

За издигане на своето винарство, обаче, италианскитѣ станции сж направили твърде много.

Най-добре уредената лозарска станция въ Италия е безспорно тази въ Конглиано (венецианската областъ). Тази станция прилага единъ срганизационенъ (планъ за масови) опити, въ частни стопанства, съ голѣмъ успѣхъ.

Швейцария, въпрѣки, че притежава само 130,000 декари лозя ($\frac{1}{7}$ отъ площта на българскитѣ лозя) има много добре обзаведена лозаро-овощарска опитна станция, въ гр. Лозана, съ годишенъ бюджетъ 100,000 швейцарски франка (2,700,000 лева).

Германия има най-добре уредената въ свѣта станция по винарска химия и микробиология, въ Ганзенхаймъ. Гърция има нова, добре уредена станция въ гр. Пиргосъ, съ многобройни постройки и съ нѣколко отдѣла.

У насъ, лозарското опитно дѣло сжществува отъ основаването на Лозарската опитна станция въ гр. Плѣвень, т. е. отъ 1905 год и прѣвъ неинъ директоръ е билъ французина Bosc, който се задържалъ малко и напусналъ България. Впоследствие, заведующитѣ станцията сж се смѣнявали често. Отъ 1912 год., началото на турско-българската война, до 1918 год., краятъ на европейската, за редовна работа въ поменатата станция и дума не може да става. Следъ войнитѣ станцията основава своето опитно лозе, въ което сж започнали различни наблюдения.

Презъ 1926 год., Лозарскиятъ институтъ при Агрономическия факултетъ поставя сжщо началото на своето опитно лозе отъ 30 декара на гара Сараньово и тамъ събра за проучване надъ 300 сорта лози.

Две опитни лозя сж недостатъчни, за да отговорятъ на нуждитѣ на лозарскитѣ райони, поставени при най-различни почвени и климатически условия. Резултатитѣ отъ дадени опити, заложи въ Плѣвень или Сараньово, не могатъ да послужатъ за ръководство, напр. на лозаритѣ отъ Видинъ, Поморие или Св. Врачъ. Опитнитѣ лозя иматъ твърде локално значение. Само резултатитѣ отъ известни опити могатъ да бждатъ обобщавани за цѣлата страна.

Налага се създаването на една мрежа отъ малки опитни лозя, въ цѣла България, въ мѣста, избрани съ огледъ разрешаването на дадена задача. Така напр., касае се да се изпита една нова подложка. Фактътъ, че тази подложка се развива добре въ плѣвенското опитно лозе не дава основание тя да бжде препоръчана на лозаритѣ отъ цѣла България. Необходими сж опити въ много пунктове, за да се уста-

нови устойчивостта и на варовника, като се засади въ варовити почви, каквито сж тѣзи въ чирпанско, устойчивостта и на сушата, въ почви като сливенската и т. н.

Въ това отношение, най-сполучливото разрешение ще бжде възприемането на опитния планъ на Конглианската лозарска станция или на гръцкитѣ станции, които раздаватъ безплатно лозовъ материалъ на частни стопани за извеждане на опредѣлени опити. Тази система е най-икономичната. Тя ще струва на държавата само лозовия материалъ, нуженъ за засаждането.

За производството на лозовия материалъ (вкоренена дивачка, облагородени лози, калеми), необходимъ за опитнитѣ лозя, може да се обзаведе нѣкой отъ държавнитѣ разсадници, напр. плѣвениятъ, който сега стои неизползуванъ.

Работата по организирането на опитнитѣ лозя, събирането и преработването на полученитѣ данни, би трѣбвало да се поеме отъ Лозарската опитна станция въ Плѣвень която ще си остане по този начинъ центъръ на лозарската опитна дейность.

Що се отнася до винарското опитно дѣло, трѣбва да се признае, че работата тамъ е по-трудна и по-сложна. За извършване на точни опредѣления е необходима скъпа апаратура. Напоследъкъ намиратъ все повече приложение въ винарството физико-химичнитѣ методи за изследване на вината, които изискватъ скъпи и деликатни апарати.

България не може да си позволи лукса да обзаведе и поддържа повече отъ една винарска лаборатория, поради липса на срѣдства и подготвени лица. Отъ друга страна, за извеждането на строго научни изследвания, мѣстото на станцията не е отъ голѣмо значение. Ето защо, въ интереса на научното винарско изследване, азъ смѣтамъ, че една винарска лаборатория ще работи съ по-голѣмъ успѣхъ въ София, отколкото въ провинцията. Разбира се, че елементарни анализи на грозда и вина ще трѣбва да се извършватъ и въ опитнитѣ лозя.

Като се има предъ видъ, че станциитѣ въ чужбина сж специализирани, т. е., тѣ сж или лозарски или винарски и като се има предъ видъ, че и двата вида станции могатъ да развиятъ опитнитѣ си работи въ широки размѣри, най-целесъобразно би било станцията въ Плѣвень да се обоссби като лозарска, а въ София да се открие винарска служба или винарски отдѣлъ, който да се занимава съ изработване нормитѣ на вината и съ научни въпроси изъ областта на винарството.

Върховното ръководство на лозаро-винарското опитно дѣло трѣбва да се повѣри на единъ съветъ, състоящъ се отъ главния инспекторъ по лозарство въ Министерството на земледѣлието, професора по лозарство и директора на Лозарската станция въ гр. Плѣвень.

Бѣлчо Ив. Бѣлчевъ
инж.-агрономъ

Къмъ нови стопански обекти въ нашето лозарство.

Изживѣниятъ 8 годишенъ периодъ на задграниченъ износъ на българско грозде, бавно, но сигурно зацимѣнтирова вече новиятъ пѣтъ къмъ стопанска обнова, който тъй настойчиво се сочеше отъ повикътъ къмъ трансформация на българското земледѣлско производство. За да може, обаче, това грандиозно народостопанско предприятие да преуспѣва, за да може нашиятъ експортъ за дълги години да бжде все въ възходъ, организацията на гроздопроизводството въ страната трѣбва безусловно да бжде изградена върху основнитѣ начала на здрави стопанско-икономически принципи. Безогледния размахъ въ широкъ масщабъ, както се съзира на пръвъ още погледъ у насъ, разкрива обезпокоителни перспективи за едно по-близко или по-далечно бждаще. И действително, напластенитѣ наблюдения и опитъ отъ работата, които имаме вече, релефно издигатъ една демаркационна линия на стопанско-културнитѣ насоки, които трѣбва да се следватъ за въ бждаще отъ нашитѣ производители на десертни грозда. Една основна повеля налага, прочее, развоя на нашето лозарство да се ръководи отъ една страна отъ вкусовитѣ желанія на международнитѣ и вътрешни пазари и отъ друга въ разумното използване на стопанско-културнитѣ особености, които характеризиратъ отдѣлнитѣ райони — производители.

При положението, че имаме вече една установена държавна стопанска политика относително сортоветѣ грозда, на които трѣбва да дадемъ разпространение съ огледъ на едно масово производство — за успѣха на общонародната кауза това производство трѣбва да бжде разпредѣлено така, че износа отъ страната да започва колкото се може по-рано и да продължи колкото се може до по-късно. Нашиятъ възходъ въ изнасянитѣ количества ще бжде подсигуренъ, когато разрастваме производството на десертнитѣ грозда съ огледъ на единъ одѣлженъ износителенъ периодъ време. За нашия възходъ въ изнасянитѣ количества грозде е необходимо безспорно търсенето и завладяването на все нови и нови международни пазари; но каузата се догонва еднакво като за работамъ и въ друга насока, а тя е като удължимъ периода време на нашето участие като износители въ овладѣнитѣ и спечеленитѣ вече пазари.

При значително нарастналото до днесъ производство на десертни грозда, ясно проличава вече едно затруднение въ даденъ моментъ, както на пазаря, така и въ техническото изпълнение на самия износъ. Този моментъ се характеризира съ доминиращиятъ периодъ на повсемѣстно узрѣване

на гроздето у насъ. Производството въ този периодъ време е вече доста голѣмо, то е такова, че се явява по нѣкога едно мжчително затруднение да се справимъ презъ износната кампания съ нуждата отъ временно отпускане на вагони, а още по-мжчно съ нуждата отъ удобни такива.

Повикътъ отъ създаване на плодохранилища, кждето да се съхрани частъ отъ производството за известно време и да се изнесе по късно на пазаря било въ страната, било задъ граница, е едно пожелание, което си има своя здравъ смисълъ и време е вече да се заработи въ тази насока и у насъ. Всички стопански проекти и планове, обаче, за да бждатъ практически приложими и да очакваме отъ тѣхното провеждане масови резултати, трѣбва да ги нагаждаме съобразно слабиятъ материално и дребнособственъ характеръ на нашето стопанство. Ето защо, работата въ това направление, при всички жаръ на запалени инициатори, ще върви бавно у насъ, защото реализирането на всички проекти въ тази насока повлича материални срѣдства каквито, особено днесъ, много трудно се намиратъ у насъ. И като така, запазването на грозде въ плодохранилища далечъ не може да открие у насъ широки обекти за една масова работа, която да даде своитѣ благотворни отражения върху широкитѣ производителни стопански съсловия у насъ и да удължи масово гроздоизносния периодъ.

Безъ да се изоставятъ, обаче, всички проекти и подетѣ похвални инициативи за създаването на хранилища за десертни грозда, чието осжществяване трѣбва да намѣри осезателната подкрепа на държавата, намъ се налага да насочимъ неотложно главното си внимание къмъ други по-реални обекти, каквито открива едно разумно и правилно оползотворяване на естествениѣ производителни качества на нашата земледѣлско-стопанска природа. Въ тази насока можемъ много по лесно, много по-евтино и най-бързо да получимъ голѣми резултати съ масови народо-стопански отражения.

Безспорно, лозарскитѣ райони съ задоволителни валежи презъ вегетацията, както и ония, които сж надарени съ изобилни води за напояване — трѣбва да се очертаятъ като райони *par excellence* за масово качествено производство на десертни грозда въобще и по-специално на *Афуз-Али* у насъ. Тамъ трѣбва да си остане голѣмиятъ центъръ на внимание за нормалниятъ гроздозрѣлостенъ периодъ време въ страната, когато грозда се изнасятъ масово отъ всички страни на пазаря. Има, обаче, райони, особено въ южна България, гдето поради недостатъчни валежи презъ вегетацията и поради отсжтствието на води за напояване — културата на десертнитѣ сортове е поставена при стѣснителни стопанско-културни граници. И, наистина, презъ масовия за страната гроздозрѣлостенъ периодъ време, гроздата въ тѣзи последнитѣ райони често сж подъ угрозата на масови поражения отъ сушата въ по-голѣма или по-малка степенъ. Въ замѣна

на тѣзи неудобства, обаче, въ последнитѣ райони опаснитѣ есенни студове настѣпватъ сравнително много по-късно. И проследявайки вегетацията на лозитѣ, въ тази насока, често пѣти се откриватъ по височинитѣ изъ лозарскитѣ райони цѣли мѣстности, отлично заслонени котловини, кждето много до късно на есень листата и гроздето по лозитѣ се запазватъ въ съвсемъ свежо състояние, непокътнати чакъ до падането на първитѣ снѣгове. Ето тѣзи именно извънредно ценни жгълчета земя трѣбва да бждатъ предметъ на най-голѣмо пожелание въ предстоящитѣ нови лозови посадки съ десертни сортове. Тѣ трѣбва да бждатъ оползотворени до педя земя, въпрѣки намиращитѣ се често пѣти локални стопанско културни неудобства и прѣчки, като липса на пѣтища, мжно разработвема почва и др. Засаждането на тѣзи мѣста съ десертни сортове трѣбва изкуствено да се стимулира било съ всички улеснения и облекчения отъ страна на мѣстнитѣ общински власти, било съ даването на известни премии отъ страна на държавата за късно изнасянитѣ грозда. Така Ст. Загора съ своитѣ пословични лѣтни горещини и съвсемъ недостатъчни и не навременни валежи — е често онеправдавана отъ природата въ разгара на гроздоизносния периодъ време. Въ много сушави лѣта, каквото бѣше изтеклото тази година напр., голѣма частъ отъ десертнитѣ грозда презъ нормалния гроздозрѣлостенъ периодъ пострадаха силно отъ сушата и бѣха обрани за вино. Но затова пѣкъ лозята, засадени съ десертни сортове, предимно „Димята“ по заслоненитѣ височини въ подножието на Сръдна Гора, ни запазиха въ великолепно състояние грозда, които се браха отъ самитѣ лозови главини, съ зелени чепки, до 22 ноемврий, когато се пушна отъ Ст. Загорската гара последниятъ вагонъ за износъ. И до като гроздата отъ износната кампания до 25 октомврий се отчетоха на производителитѣ по 2 50 до 3 лева за „Димята“, 4—4 50 за „Афузъ-Али“ — презъ ноемврий месецъ отъ гара Ст. Загора се натовариха за износъ 20 вагона грозда, които се заплатиха на производителитѣ 4 50 до 6 50 лв. за „Димята“ и 5 50 до 9 лева за „Афузъ Али“.

Н. Недѣлчевъ.

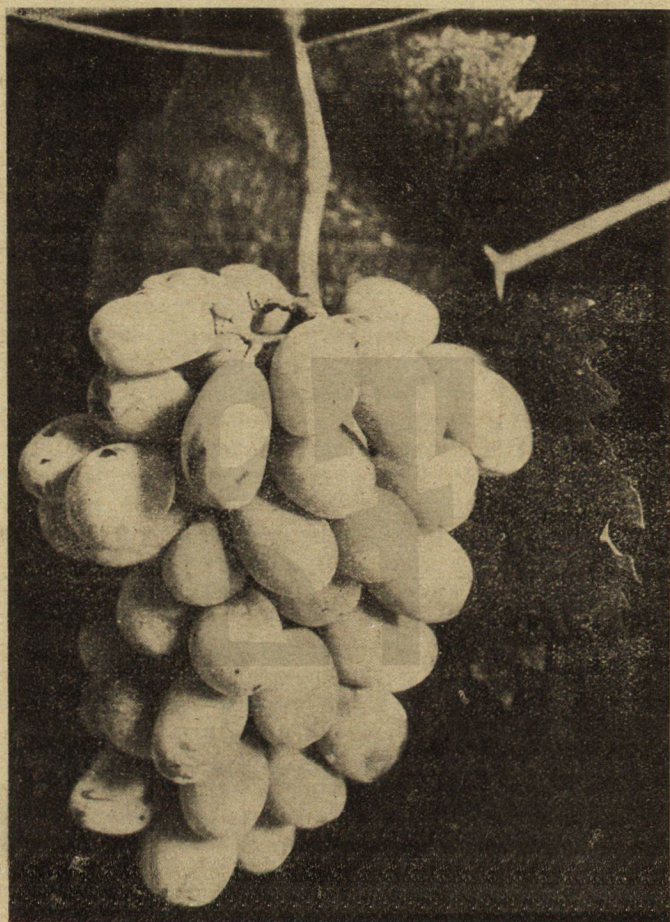
Верея (сортъ грозде).

Въ с. Малка Верея (Ст. Загорско) е развъденъ единъ сортъ десертно грозде, което има доста забележителни качества и играе вече ролята на късенъ експортенъ сортъ¹⁾. Това грозде е излагано въ лозарскитѣ изложби и винаги е привличало вниманието съ своитѣ необикновено едри зърна.

Сортътъ Верея (вѣроятно отъ грѣцки произходъ, но пре-

¹⁾ Презъ изтеклата гроздова кампания фирмата „Бждаще“ е изнесла единъ цѣлъ вагонъ грозде отъ сорта „Верея“ и го е отчела по-скжпо отъ сорта „Афузъ“.

кръстенъ Верея, отъ селото Малка Верея, понеже сщчинското му име е неизвестно), се отглежда отъ нѣколко години, въ лозето на Агрономическия факултетъ въ Сараньово, кждето сме го наблюдавали. Тукъ даваме описание на сорта. *Напжлван*°, мѣхнато, съ слабо розова окраска.

(„Верея, $\frac{1}{2}$ отъ естествената голѣмина“).

Възхни листа, мѣхнати. При нарастването си, младитѣ листа показватъ меденъ (бакъренъ) цвѣтъ.

Лѣторасти виненочервени, съ зелени ивици, слабо мѣхнати, съ ржбове.

Листъ трилапестъ, като горнитѣ врѣзове сж плитки. Опашиятъ врѣзъ е отворенъ въ форма на широко френско U. Листътъ е сръдно голѣмъ и има доста голѣма прилика съ този на Афуза. Разликата между листата се състои въ това, че докато нерзитѣ на листа у Афуза сж зелени, тѣзи

на Верея сж розови. Жбитѣ сж срѣдно едри, съ закржглени краища.

Пржчки силни, слабо сплескани откъмъ пжпкитѣ, а възлитѣ слабо сплескани отъ къмъ противнитѣ страни. Междувжзлията сж срѣдно дълги. Кората на пржчката е кестенява. Развива доста странични лѣторасты. Пжпкитѣ сж срѣдно едри, конически заострени.

Гроздѣ срѣдно голѣмѣ и голѣмѣ, рехавѣ или полусбитѣ, съ дълга, по-скоро тънка дрѣжка, простѣ, пирамидаленѣ.

Зърна много едри (34 мм. на 24 мм.), продълговати, къмъ върха по-широки отколкото къмъ опашката. Зърното е месесто, трѣпчиво при ядене (дѣхъ на мушмола); семки 2—4 въ зърно. Дрѣжчицата на зърното е кжса, дебела, съ ложе не особено развито, брадавчесто. Ципата е дебела, опрашена, обаврена желтеникаво.

Семка едра, топчеста, съ доста дългѣ клонѣ, отгоре кестенява, съ лжчиста силаза.

Въ факултетското лозе е присаденѣ върху 1202 и се развива добре. По родовитостѣ отстъпва на Афуза, но при дълга плодна пржчка ще роди по-добре.

Зрѣе значително късно, по-късно отъ Димята, ето защо, има значение повече за южна България, тѣй като въ северна България може да остане съ недозрѣло грозде. Издържа на обикновеното гниене.

Н Хр. Мънковъ

Д-ръ Винар. у-ще — Плѣвенъ.

Селекцията въ лозарството.

Грижата да се увеличи добивътъ отъ единица площъ заема днесъ първо мѣсто въ свѣтовното земледѣлско производство.

Едно сигурно срѣдство за постигане на тази целъ имаме въ селекцията.

Думата селекция, преведена на нашъ езикъ означава отборъ (подборъ). Съ подбора въ селското стопанство, еднакво въ растеневѣдството и скотовѣдството сж започнали да се занимаватъ още много отдавна, преди много столѣтия и сж постигнати добри резултати. За нѣкои растения плодородието е увеличено съ 100%. Въ лозарството едва следъ войнитѣ се заговори и заработи за селекцията и то предимно въ Германия (Рейнско) и въ Русия отъ 1931 година.

Площта на лозята у насъ ежегодно се увеличава, единични лозя даватъ 800—1000 кгр. плодъ на декаръ, а срѣдниятъ добивъ на декаръ за цѣлата страна, за чудо, не надминава 300—400 кгр. На какво се дължи това? Кои сж причинитѣ за това понижаване на срѣдното годишно плодотворение? Малцина си задаватъ този въпросъ. Малцина съглеждатъ, че $\frac{1}{4}$ до $\frac{1}{3}$ отъ лозитѣ, посадени, гледани и об-

работвани съ такова старание и съ прѣкомѣрни разходи, сж малоплодни, или съвсемъ безплодни, че, следователно, $\frac{1}{3}$ до $\frac{1}{4}$ отъ общата площъ на лозята се обработва почти напразно и, че се правятъ разходи безъ да се разчита на съответни доходи.

Знае се само едно; че начина, усвоенъ въ широката практика за размножаване на лозята чрезъ рѣзници и облагородяване подсигурия сравнително добре една константностъ въ свойствата на размножаванитѣ растения, обаче, кой отъ лозаритѣ се е спиралъ на индивидуалнитѣ качества на отдѣлнитѣ лози, отъ които се взема посадочния материалъ? Не е ли билъ насоченъ погледа почти всѣкога и изключително върху автентичността на сортоветѣ? Не е ли поглъщано изцѣло вниманието на лозаря, калемитѣ отъ Афузъ-Али да сж действително отъ сжщиятъ сортъ, калемитѣ отъ Дамятъ да сж наистина Дамятови? Кой отъ лозаритѣ до сега, знаейки че чрезъ облагородяването качества на лозитѣ се предаватъ задоволително добре, си е задалъ грижата да събере калеми отъ най плодороднитѣ главини? И още, има ли лозари, които предварително да сж извеждали точни и редовни наблюдения за индивидуалнитѣ качества на отдѣлнитѣ лози? Известно е, че нѣкои стопани изкореняватъ лози, които редъ години сж били безплодни. Това, обаче, не се прави възъ основа на системни наблюдения, нито се води повсемѣстно.

Събиратъ се калеми отъ малоплодни и безплодни лози, размножаватъ се и разпространяватъ хиляди и милиони непродуктивни и слабопродуктивни растения, пропиляватъ се на пусто много срѣдства и това продължава и днесъ още, когато смѣтаме, че въ лозарстаото сме стигнали едва ли не най-високото стѣпало на развитие, когато съ налучването най-добрия десертенъ сортъ, мислимъ, че е разчистенъ пѣтъ на лозарския напредѣкъ.

Нашето лозарство преживѣва тежка криза, търсятъ се срѣдства за изходъ отъ голѣмото затруднение, особено въ виненото производство. Много лозя сж станали нерентабилни, обаче, до селекцията, като срѣдство за повишение дохода още не сме стигнали.

Въ четвъртия Международенъ лозаро-винарски конгресъ състоялъ се миналата година въ Лозана — Швейцария отъ 21 до 31 августъ, делегатитѣ на 21 държави, на брой 330, въ своята резолюция за пръвъ пѣтъ излизатъ съ решение относно селекцията на десертнитѣ и винени грозда, което гласи:

„1. Подъ рѣководството на международниятъ винарски институтъ, всѣки националенъ комитетъ на постояннитѣ лозарски комисии въ своитѣ седалища образуватъ техническа група отъ ампелографи, която се натоварва въ течение на 1936 год. да направи проучвания относно селекцията и класификацията на най-добритѣ сортове.

2. Научнитѣ основи на селекцията ще се изградятъ възъ основа на една общо изработена програма.

3. За целта да се потърси сътрудничество на компетентни мѣста и лозари.

4. На лозаритѣ да се обърне вниманието върху особеното значение на селекцията за виненитѣ сортове въ връзка съ качеството на виното.

5. Селекцията на десертнитѣ грозда да стане въ две или повече направления, съ огледъ на една криза въ пласмента имъ.

6. Да се насърдчи издирването на сортове устойчиви на болести и неприятели.

7. Всѣка страна трѣбва да направи основни проучвания въ зонитѣ на типичнитѣ вина съ огледъ на специалното имъ наименование и

8. Относно десертното грозде, стремежа навсѣкжде да бже къмъ достигането на едно хубаво грозде за ядене“.

Българското лозарство е исправено днесъ и предъ другъ единъ много важенъ проблемъ. Споръ нѣма, че Афузъ-Али и Дамятъ сж сортоветѣ, чрезъ които се разлѣ по свѣта славата и величието на българското лозарство. Но, знаятъ лозаритѣ, че Афузътъ, както и Дамятътъ, се отгледватъ въ нѣколко вариетети. Че има Афузъ-Али съ рѣхави и продълговати зърна и такъвъ съ овални и по-сбити. Че има Димятъ съ по-рѣхави, по кехлибарени зърна, известенъ на мѣста подъ името *Смедеревка* и другъ съ по-сбити и по-овални зърна.

Не е ли време системно и основно да се проучатъ тия вариетети и по пжтя на селекцията да се разпространяватъ най-ценнитѣ, най-издържливитѣ на транспортъ, най-плодовититѣ?

Въ Плѣвенската лозарска опитна станция се водятъ вече наблюдения и тая година за пръвъ пжтъ се облагородиха лози съ калеми отъ разни вариетети на тѣй-ценнитѣ наши сортове лози.

Исторически погледнато, първоначално лозата е размножавана отъ семена, при който способъ сж получавани растения съвсемъ различни едно отъ друго, растения, които не сж приличали на майчинитѣ лози, давали лошокачественъ плодъ, а нѣкои, дори, сж се указвали съвършенно безплодни. Въ науката тази неустойчивостъ, този повратъ назадъ се нарича дегенериране.

(Следва).

Ив. Добревъ

инженеръ-агрономъ.

Нашитѣ винени сортове.

Памидъ. Най-разпространения сортъ у насъ за вино, безспорно, е памидъ, който заема около 40% отъ заетата площъ съ лозя. Той заема изключително пространство въ татаръ-пазарджишко, старо-загорско, пещерско, панагюрско, бургаско и др., а въ северна България върви следъ гъмзата. Въ южна България го употребяватъ изключително за пригото-

ление на чисти памидови вина. Въ северна България по-често се употребява въ смѣсъ съ другитѣ грозда за вино. До скоро у насъ той се употребяваше като десертно грозде и най-много той идваше на софийския пазаръ, преди появянето на Афузъ-Али и Димята. Въ действителностъ и днесъ много лозари го предпочитатъ за ядене, понеже има приятенъ вкусъ, благодарение на това, че е беденъ на киселина и изглежда много сладъкъ.

За съжаление, като виненъ сортъ той нѣма добри качества. Въ татаръ-пазарджишкитѣ села, въ сръдни почви, гдето гроздето може правилно да узрѣе, особено чепката, отъ него се получаватъ плътни вина съ тъмно-червенъ цвѣтъ. Неговото червено вино се приготвява като се остави да ферментира заедно съ пращинитѣ, при постоянно разбъркване въ продължение на 10—15 и повече дни. Понеже този сортъ е беденъ на киселина, неговитѣ вина не биватъ винаги трайни. Тѣй като при ферментацията не винаги пращинитѣ се потапятъ постоянно, то неговитѣ вина сж изложени на вкисване, още повече, че у тѣхъ остава винаги непре-ферментирала захаръ отъ недостатъчното провѣтряване на мъстата.

Отъ опититѣ, които се предприеха съ цель да се осигури едно по добро качество на виното отъ Лозарската опитна станция и Лозарския институтъ при Университета, като

ТАБЛИЦА I.

ТИПЪ ВИНО	Година	Относително тегло	Алкохолъ въ обемъ	Обща кисел. (въ сѣрна)	Летл. кисел. (въ сѣрна)	Екстрактъ	Глицеринъ	Захаръ	Минерални вещества
Памидъ бѣло вино (самотокъ)	1925	0.9920	12.13	3.56	0.25	24.7	8.41	0.64	1.872
	1926	0.9905	12.59	2.89	0.42	17.6	6.42	0.70	1.444
	1927	0.9923	12.59	2.77	0.95	18.8	8.78	1.33	1.402
	1928	0.9924	11.44	5.33	2.88	18.8	4.57	1.40	2.180
	1929	0.9897	12.78	3.12	0.64	16.3	7.00	0.60	1.510
	1930	0.9904	13.16	2.21	0.40	18.0	6.10	1.52	—
	1930	0.9904	13.60	2.21	0.34	18.6	6.10	1.52	—
	1931	0.9899	13.34	2.39	0.51	17.8	6.—	1.04	1.610
	1932	0.9889	15.75	2.92	0.47	20.4	7.54	1.67	—
	1933	0.9921	11.05	2.65	0.73	16.5	7.53	2.90	2.030
	1934	0.9896	14.10	2.94	1.07	18.8	8.33	3.22	—
Сръдно		0.9909	12.92	2.99	0.79	18.7	6.93	1.50	1.760

на мъстътa преди ферментацията се увеличи киселината чрезъ прибавка на винена или лимонова киселина, резултатитѣ не сж много насърдчителни, защото голѣмата частъ отъ прибавената киселина се утайва въ форма на виненъ камѣкъ. Така че слабото подобрене, което се вниса съ прибавката на киселина, не се заплаща съ стойността на прибавената киселина.

Отъ Памида могатъ да се приготвятъ както бѣли, така и червени вина. Въ северна България отъ него би трѣбвало да се приготвя само бѣло вино.

Отъ анализа на бѣлото памидово вино, както се вижда отъ таблица № 1 се констатира, че въ продължение на единъ периодъ отъ 10 години спирта на виното е достатъченъ*), като е останалъ надъ 11°, а е достигалъ и 14, 15°. Общата киселина на виното е недостатъчна. Въ замѣна на това летливитѣ киселини сж се доста увеличавали, което показва, че виното не е било достатъчно трайно. На памидовото вино липсва сжщо екстрактъ. Когато презъ този периодъ срѣдния екстрактъ на гъмзовото бѣло вино е билъ 23·2 грама, то на памидовото вино е 18·7 грама. На памидовото бѣло вино често му липсва бистрота, затова е належаще веднага следъ ферментацията да му се поставя танинъ и веднага следъ първото претакане да се бистри.

Отъ Памида много трудно се получаватъ червени вина, особено въ северна България, гдето неговитѣ чепки не могатъ достатъчно да узрѣятъ. Отъ направенитѣ опити въ Лозарската опитна станция при оставяне на червеното вино да ферментира 5, 10 и 18 дни съ прашчинитѣ е било констатирано, че колкото чепкитѣ сж били незрѣли, толкова е било по-врѣдно престояването на виното съ прашчинитѣ. Едно вино престояло 12 дни съ прашчинитѣ стана извънредно мжтно и се провлѣче, защото фактически съ чепкитѣ се придава на виното трѣпчивъ вкусъ, но който нищо общо нѣма съ танина и обратното, спирта разтваря частъ отъ тѣхния съставъ и прави виното по-мжтно.

Само когато гроздето е узрѣло напълно и неговата зелена частъ (чепката) е вече суха, червеното вино на памида може да има добъръ вкусъ и бистрота, но това се случва едва два пжти въ 10 години въ северна България. Отъ анализа се вижда сжщо, че червеното вино си остава сжщо бедно на екстрактъ. Неговия екстрактъ е билъ 22·2, тогава, когато при гъмзата за този периодъ е билъ 31·8 грама. По липса на киселина, червеното вино на памида е винаги предразположено на кисване. Презъ този периодъ (вж. таблица 2) то има 0·78 летливи киселини въ сѣрнъ, тогава, когато това на гъмзата има много малко такива. Прочее приготвление на червено вино отъ памидъ не е за препоръчване, трѣбва да се изостави, особено отъ нашия дребенъ стопан-

*) Лозето на Л. О. станция се намира на южно изложение.

ТАБЛИЦА II.

ТИПЪ ВИНО	Година	Относително тегло	Алкохолъ въ обемъ	Обща кисел. (въ сѣрна)	Летл. кисел. (въ сѣрна)	Екстрактъ	Глицеринъ	Захаръ	Минерални вещества
Памидъ чер- вено вино	1927	—	13·60	2·68	0·79	18·6	8·46	1·40	—
	1928	—	9·40	2·90	0·91	20·7	8·22	1·04	—
	1933	0·9946	10·17	3·18	0·51	21·7	8·30	2·50	—
	1934	0·9957	11·95	3·23	0·92	27·9	12·17	3·44	—
	1935	—	11·30	3·09	—	—	—	—	—
Срѣдно			11·24	3·01	0·78	22·2	9·28	2·09	

ТАБЛИЦА III.

ТИПЪ ВИНО	Година	Относително тегло	Алкохолъ въ обемъ	Обща кисел. (въ сѣрна)	Летл. кисел. (въ сѣрна)	Екстрактъ	Глицеринъ	Захаръ	Минерални вещества
Памидъ рон- кано черв. вино	1926	0·9909	12·23	2·97	0·54	17·6	6·13	—	1·564
	1927	—	12·62	2·80	0·58	17·8	8·78	1·33	1·400
	1928	—	10·26	2·80	0·46	18·6	8·14	0·9	1·610
	1935	—	12·60	3·35	—	—	—	—	—
Срѣдно			11·90	2·98	0·52	18·0	7·68	0·74	1·525

нинъ, който нѣма възможность да прибѣгне до филтъръ, отъ който често има нужда

Отъ памида може да се получи сравнително добро червено вино, ако се прибѣгне до ронкането на гроздето (таблица 3). Виното отъ ронканото грозде е сжщо бедно на екстрактъ, но въ замѣна на това, то бива по-вкусно, по-бистро и по-богато на спиртъ. Ако неговата бистрота не е достатѣчна, то се бистри изкуствено много лесно.

Въ заключение ще кажемъ. Памида, като виненъ сортъ е добъръ само за известни райони, при по-леки и сухи почви и тамъ, гдето може да узрѣе достатѣчно. Въ северна България, както и въ нѣкои райони на южна, той трѣбва да се изостави като виненъ сортъ. Ако се приготвява отъ него вино, то да се приготвява само бѣло вино. Червено вино

да се приготвява винаги като гроздето се ронка и то въ години, когато гроздето е достатъчно узрѣло.

Отъ него може да се получи вино, като се смѣси наполовина съ димятъ, но само като самотокъ. Ако се остави да ферментира съ прашинитѣ, дава по-лошо вино отъ това при същитѣ условия на димята съ гъмзата.

Този сортъ ще трѣбва да се избѣгва за добиване на чисти вина. Ще трѣбва да се смѣсва съ ония европейски грозда, който биха могли да му дадатъ танинъ и киселина. Това, обаче, принадлежи на бъдеще проучване. До тогава нека, когато приготвяваме червено вино отъ него винаги да отстраняваме чепкитѣ.

Ат. Бойчиновъ
агрономъ.

Свѣтовното производство и търговия съ вино.

Отъ даннитѣ, съ които разполага Международното винарско бюро въ Парижъ се вижда, че свѣтовното производство на вино презъ изтеклата 1935 год. ще бѣде съ 25 милиона хектолитри по-малко. отколкото презъ изтеклата 1934 година, която е една рѣдка рекордна година, съ една винена реколта отъ близо 210 милиона хектолитра. Въ замѣна на това презъ настоящата (1935) г. общо въ свѣта се очаква да се произведе и получи 185 милиона хектолитра вино.

Макаръ и далече по малка реколтата на виното презъ текущата година, въ сравнение съ миналогодишната такава, все пакъ тя е много по-голяма отъ срѣднитѣ свѣтовни реколти на вино за периода следъ войната. Така, за годинитѣ преди и следъ войната срѣдното свѣтовно производство на вино се разпредѣля по години така: за периода 1900 — 910 год. общо въ свѣта е произведено 140 милиона хектолитра вино, за периода 1910 — 920 год. — общо 160 мил. хектолитра, за периода 1920 — 930 год. — общо 175 мил. хектолитра вино, за годината 1934 е произведено 210 милиона хектолитра и за 1935 г. е произведено 185 милиона хектолитра вино.

Имайки предъ видъ това, Международното винарско бюро въ Парижъ съ загриженостъ прави тази констатация, като не очаква никакво облекчение за международния живень пазаръ, който е претоваренъ и задръстенъ съ едно голямо свърхпроизводство на вино, затова съ сигурностъ не може да се очаква нѣкакво подобрене въ международнитѣ цени на виното.

По всичко изглежда, че винарската криза ще тежи дълго време въ лозарското производство и поминъкъ и е наложително да се взематъ сериозни мѣрки за ограничаване на това свърхпроизводство на вина, което понижава ценитѣ на

виното подъ производственитѣ му разходи и сигурно води къмъ обедняване и пълно разорение на свѣтовното лозарско стопанство.

За Франция, заедно съ Алжиръ, се очаква тази година да произведе 80 милиона хектолитра вино, срещу 97 милиона хектолитра вино за миналата 1934 год. Италия обратно — миналата година е дала 30 милиона хектолитра вино, а тази година има една много хубава реколта на грозде и се очаква да произведе надъ 35 милиона хектолитра вино. Испания ще произведе презъ настоящата година 20 милиона хектолитра вино. Португалия ще има, както и миналата година, една реколта отъ близо 10 милиона хектолитра вино. Общо взето, държавитѣ отъ срѣдна Европа, като Австрия, Чехия, Германия и Унгария ще иматъ една реколта съ близо 3 милиона хектолитра по-малко, отколкото за миналата година. Швейцария ще има една по-добра винена реколта въ сравнение съ миналата година и ще произведе близо единъ милионъ хектолитра вино. Ромъния сжщо тази година има по-добра винена реколта и ще произведе надъ 10 милиона хектолитра вино. Балканскитѣ държави — България, Югославия и Гърция ще иматъ съ малко повече или почти сжщата, както и миналогодишната реколта. Калифорния и Америка ще иматъ общо надъ 3 милиона хектолитра вино. Южна Африка ще има около 1 милионъ хектолитра. Австралия по-малко отъ миналата година. Тунисъ ще има надъ 1½ милиона хектолитра, а Мароко надъ 0.7 милиона хектолитра и пр.

Споменахме вече, че само Франция и Алжиръ заедно сж произвели за 1934 година около 97 милиона хектолитра вино, тогава, когато срѣдно годишно Франция консумира около 48 до 62 милиона хектолитра вино, а Алжиръ около 2 милиона хектолитра. Имайки предъ видъ постоянния търговски шокъ отъ вино въ Франция, който срѣдно се движи отъ 10 до 12 милиона хектолитра и остатъцитѣ отъ миналогодишнитѣ реколти, то за насъ ще стане ясно защо ценитѣ на виното сж спаднали толкова низко, а именно подъ производственитѣ си разходи. И въ Франция съ законъ се забранява саденето на нови лозя и се даватъ премии на всѣки лозаръ, който изкорени частъ отъ лозята си. Съ това се цели да се намали свърхпроизводството на вино. Освенъ това, голѣма частъ отъ вината се изваряватъ въ виненъ спиртъ и използватъ за индустриални цели.

При все, че общо взето виното е обезценено и много евтино, но, поради обедняването на голѣмитѣ народни слоеве, неговата консумация е силно понижена и до минимумъ намалена. Главно поради тѣзи и други причини свѣтовната търговия съ вино е много ограничена и намалена въ сравнение отъ преди войната. Освенъ това, виното въ всички страни се таксува като луксозенъ артикулъ и се облага съ голѣми мита, които достигатъ отъ 6 до 260 лева за 1 литъръ вино.

Отъ приложената по-долу таблица се вижда съ какви голѣми мита и други такси сж обложени вината въ разнитѣ страни вносителки. Така въ Америка се плаща:

1) За вина подъ 14% алкохолъ 25 лева за 1 литъръ.
2) За вино отъ 14% до 24% 25 лв. за 1 литъръ плусъ други федерални и държавни такси.

3) За вино съ повече отъ 24% алкохолъ се плаща по 100 лева мито за 1 литъръ и други такси по 160 лева за бутилка.

4) За шумящитѣ шампански вина се плаща по 120 лева мито за литъръ и др. държавни и федерални такси. До колко високо сж обложени вносителитѣ на чужди вина въ Америка се вижда отъ факта, че въ периода на 1934 година фиска е получилъ близо 500 милиона долара приходи отъ облагане съ мито и други такси на внасянитѣ алкохолни питеята. Въ наши пари това прави огромната цифра отъ близо 25 милиарда лева.

Не по-лекички сж митата и въ другитѣ страни вносителки. Това се вижда отъ долната таблица: въ Австрия се плаща отъ 8 до 165 лева мито за 1 литъръ вино.

Въ Белгия отъ 6 лв. нагоре за 1 литъръ вино

„ Канада „ 10—11 „ „ „ 1 „ „

„ Дания „ 15—16 „ „ „ 1 „ „

„ Англия „ 19—20 „ „ „ 1 „ „

Летония до 12% алкохолъ вината плащатъ 68 лева за 1 литъръ мито. Надъ 12% алкохолъ вина плащатъ до 108 лева мито за 1 литъръ.

Норвегия отъ 10—11 лева мито за 1 литъръ вино.

Литва отъ 108 лева и повече мито за 1 литъръ вино.

Холандия отъ 20 и нагоре лева мито за 1 литъръ вино.

Полша отъ 52 и нагоре лева мито за 1 литъръ вино.

Плащатъ се и други такси.

Швейцария отъ 63 до 92 лева мито за 1 литъръ вино, съобразно това дали се таксува по благоприятна или не митническа тарифа.

Чехия отъ 8.50 до 17 лева мито за 1 литъръ вино.

Освенъ вноситѣ мита и други такси, съ които е обложена международната винарска търговия, същата е ограничена съ контингенти и валутни прѣчки, които я спъватъ и свеждатъ до незначителни размѣри, въ сравнение съ годинитѣ отъ преди войната.

До колко е отслабнала международната търговия съ вино се вижда отъ следнитѣ факти. Преди войната Франция е изнасяла до 4 милиона хектолитра и то главно луксозни бутилкови вина, като сега, респективно за 1934 год., нейниятъ износъ достига едва 40 милиона литри т. е. едва $\frac{1}{10}$ отъ предишния и износъ. Преди войната Франция изнасяше масови количества вино за Русия, Америка, Германия, Англия и пр. Днесъ този износъ, особено за Русия е

сведенъ до нула, за Америка е ограниченъ до минимумъ съ много високи мита, а за Англия и Германия силно намаленъ, било съ вносни мита, било съ валутни ограничения.

Наскоро, преди и следъ войната, Алжиръ изнасяше 10 до 12 милиона хектолитра вино, днесъ неговиятъ износъ е спадналъ до 8 милиона хектолитра. Гърция изнасяше преди войната до 120 милиона литри вино, а днесъ изнася едва до 20 милиона литри.

Общо взето най-големия консуматоръ на вино въ свѣта е Европейскитъ континентъ. Срѣдно взето на глава за всѣки жителъ на Европа се консумира по 26 литри вино. Следъ това идва Южна Америка съ 16 литри за глава. После Океания съ 4 литри за глава, Африка съ 3 литри на жителъ, Северна Америка съ 0.4 литъръ на жителъ и на последнѣмъ мѣсто идва Азия съ 0.05 литри за жителъ.

Отъ тѣзи данни е лесно да се разбере, че най-много вино се консумира въ Европа и Южна Америка и, че изобщо търговията съ вино е най-оживена въ Европа, а после въ Южна Америка, а въ останалитъ страни на свѣта тя е почти нищожна по размѣръ и стойностъ. Така, споредъ данни събрани отъ Международното винарско бюро въ Парижъ презъ 1934 год. въ разнитъ страни на Европа, които не произвеждатъ или иматъ недостигъ отъ вино, сж внесени следнитъ количества вино, разпредѣлено по държави както следва:

Франция е внесла около 800 милиона литри, Швейцария — 114 милиона литри, Германия — 80 мил. литри, Англия — 66 мил. литри, Холандия — 8 мил. Чехославия — 8 мил. Дания — 5 мил., Швеция — 4 мил., Норвегия — 3.5 мил., Австрия — 5 мил. и Полша — 2.5 мил. литри.

Общо взето въ разнитъ страни на Европа сж внесени около 1000 милиона литри вино презъ 1934 година. Вѣжно е да отбележимъ, че въ тази износна търговия на вина България участвува само съ 40,000 литри внесени въ Чехославия, тогава, когато въ близкото минало (1926. 27 и 28 год.) и отъ България се изнасяха вина по нѣколко милиона литри. Нашитъ грозда сж отлични и добре преработени въ типови и трайни вина, ние съ сигурностъ можемъ да разчитаме да създадемъ единъ постояненъ износъ на такива, поне за странитъ въ Срѣдна Европа, който да достига редовно годишно до 10—12 милиона литри. А това ще бѣде отъ много голѣмо значение и полза за облекчение на вътрешния виненъ пазаръ и ще подобри значително ценитъ на вината у насъ.

Главнитъ страни-износителки на вина въ Европа и изобщо въ свѣта сж следнитъ, разпредѣлени по-долу и по реда на изнесенитъ количества вино за 1934 година.

Алжиръ	1300	милиона	литри
Испания	156	"	"
Италия	90	"	"
Франция	73	"	"

Португалия	74	„	„
Унгария	21	„	„
Гърция	19	„	„
Германия	5	„	„
Австралия	12	„	„
Чили	7.2	„	„
Ю. Африка	7.2	„	„
Русия	2	„	„
Югославия	2	„	„

Отъ горнитѣ данни се вижда, че има страни, като Унгария, Германия, Русия, Югославия и пр. които не сж поставени въ климатично отношение по-добре отъ България, но благодарение на своето модерно винено производство и благодарение на своята добре организирана винарска търговия, успѣватъ да изнасятъ значителни количества отъ своитѣ вина. Въ това отношение у насъ има още много да се желае и повече да се направи.

Петъръ Костовъ

агрономъ, с. Върбовка, Севлиево.

За повредитѣ на посадочния материалъ и посаденитѣ лози

(продължение отъ кн. 5)

Съ вмѣкване на метеорологическитѣ фактори като основна причина за появата на чернитѣ петна се хвърля нова свѣтлина и ще се обяснятъ много отъ формитѣ на *закържавяване* и преждевременно пропадане на лозитѣ. Така отъ досегашнитѣ резултати на заложенни опити и правени наблюдения (нѣкой отъ които не съмъ съобщилъ) имамъ основание да вѣрвамъ, че ще се ревизиратъ господстващитѣ схващания на причинитѣ за лошата адаптация и недостатъчна афиния на нѣкои универсални подложки съ нашитѣ сортови лози. Споменавамъ само случаитѣ съ подложкитѣ № № 3306 и 3309, които даватъ резултати навсѣкжде по земното кълбо, кждето има условия за културата на лозата, а у насъ били пропаднали.

Въпроса за възприемчивостта на нашенскитѣ сортове и американски дивачки къмъ чернитѣ петна, стои откритъ и чака своето разрешение. Моитѣ наблюдения и опити въ това направление макаръ и доста ориентирващи, смѣтамъ недостатъчни да се реша да излѣза съ една пълна класификация. Тѣзи наблюдения и опити, обаче, сж достатъчни да твърдя, че чувствителността за даденъ сортъ дивачка хибридъ, при спазени *еднакви други условия е константна*.

Характера и резултатитѣ отъ заложенитѣ опити и наблюденията така сжщо и препоръчанитѣ мѣрки сж известни на Министерството на земледѣлието още въ началото на м.

априлъ 1935 г. Последното, вмѣсто да проучи резонността имъ намѣри за удобно да закрие института, кждето работѣхъ поставяйки ме въ невъзможностъ да се довършатъ изследванията по чернилката.

Понеже сегашното служебно положение не ми дава възможностъ да продължа проучванията си по „новата болестъ“, азъ се задоволихъ да провѣря въ широката практика резонността на препоръчанитѣ отъ менъ предпазни мѣрки.

Резултатитѣ потвърждаватъ напълно ефикасността на препоръчанитѣ мѣрки *)

За сведение съобщавамъ че чернитѣ петна се появиха още въ началото на м. януарий т. г.

Проф. Н. Недѣлчевъ

Четвъртиятъ международенъ лозарски конгресъ

(Продължение отъ кн 8 и 9 и край).

РЕЗОЛЮЦИИ

І. Лозарство.

А. Критически, технически и практически прегледъ на виненитѣ и десертнитѣ сортове грозда.

За да бжде осигуренъ подборътъ на най добритѣ десертни и винени сортове, конгресътъ реши :

1. Постоянната международна лозарска комисия да покани тѣзи отъ своитѣ национални комитети, които не сж сторили това, да конституиратъ изъ срѣдата си, по подобие на това, което е направено въ Италия, една техническа комисия за ампелографско проучване на най-добритѣ винени сортове, съ кратко ампелографско описание на тѣзи, които заслужаватъ да бждатъ препоръчани въ различнитѣ райони и за тѣхното класифициране по времезрѣнето, на сортове ранни, срѣднозрѣещи и късни.

2. Проучванията върху подбора, отъ голѣмо практическо значение за ампелографията, хибридацията и пр., да бжде поощрено. Да се продължи търсенето на сортове, които показватъ устойчивостъ на Оидиума, Пероноспората и на насѣкомитѣ, тъй че да се постигне чувствителна икономия въ стойността на производството, която, заедно съ качеството на продукта, представляватъ основния елементъ на модерното лозарство. Подборътъ на десертнитѣ грозда трѣбва да бжде продълженъ въ разнитѣ лозарски райони, по единъ предварително изработенъ планъ. Изработването и изпълнението на този планъ, възъ основа обстойното проучване на изискванията на сортоветѣ, да бжде възложено, въ всѣка страна, на постоянни компетентни комисии, съ подкомисии, сжщо постоянни и представени въ централнитѣ комисии.

*) Въ следващия брой на списанието ще съобща характера и резултатитѣ на заложенитѣ опити при съхранение на лозовия материалъ

3. Върху този подборъ, както и върху подбора на винения грозда, компетентнитѣ служби и лозаритѣ да сътрудничатъ отъ близо.

4. Вниманието на лозаритѣ да се привлѣче главно върху значението на подбора на лозовия материалъ (рѣзници, присадници), по отношение качеството на гроздето. Навсѣкжде, кждето е възможно и нужно, да бждатъ основани районни центрове за подборъ.

5. Що се отнася до десертнитѣ грозда, да се търси получаването на хубаво грозде, което да пленява окото съ красотата на грозда и външния видъ на зърната и което да очарова небцето съ вкуса на сока; подборътъ на десертнитѣ грозда, които могатъ да послужатъ за две или повече цели, да бжде поощрено за въ случай на криза и този подборъ да се прилага предпочитателно върху винени сортове грозда, които могатъ да послужатъ и за ядене. Този подборъ ще облекчи виненото производство и ще хвърли на пазаря десертно грозде на низки цени за масова консумация.

6. Констатирайки, че до днесъ директнитѣ сортове сж разочаровали лозаритѣ въ повечето страни, но признавайки отъ друга страна, голѣмитѣ заслуги въ всички клонове на земледѣлието, конгресътъ смѣта, че проучванията на хибридьоритѣ въ всички страни трѣбва да продължатъ.

Конгресътъ смѣта, че въ районитѣ на доброкачествени вина, саденето на директнитѣ сортове трѣбва да се забрани.

7. Въ всѣка страна да се проучатъ районитѣ на типовитѣ вина.

8. Да се проучатъ изискванията на сортоветѣ по отношението рѣзнитбата и торенето.

Б. Борба срещу болеститѣ и насекомитѣ по лозата.

1. Въ всички лозарски страни, борбата срещу лозовитѣ неприятели да бжде неотложно организирана и необходимитѣ мѣрки да бждатъ задължителни.

2. Продажбата на инсектисиди и фунгесциди да бжде регламентирана и тѣхната ефикасностъ да бжде строго контролирана.

3. Да бждатъ подпомогнати материално лозарскитѣ опитни станции, които се занимаватъ съ борба срещу лозовитѣ паразити.

4. Да бждатъ организирани въ всички страни предупредителни служби срещу паразититѣ. Тѣзи служби да бждатъ основани, следъ предварително проучване на единъ подходящъ планъ. Метеорологическитѣ станции, въ услуга на земледѣлието, трѣбва да се разширятъ и тѣхнитѣ упжтвания да се предаватъ чрезъ радиото.

5. Да се поощрятъ всички опити, които иматъ за целъ да подобрятъ меднитѣ разтвори, препоржчани днесъ като най-добро срѣдство срещу пероноспората. Новитѣ срѣдства за борба, преди да бждатъ препоржчани на лозаритѣ, трѣбва да бждатъ добре изпитани отъ лозарскитѣ станции.

6. Да бждатъ заложени опити въ различнитѣ лозарски стра-

ни, за да се установятъ точно причинитѣ за пропадането на известни облагоредени лози, както и причинитѣ за тѣхната чувствителностъ на различнитѣ болести.

II. Винарство.

А. Техника на винарството.

Като се има предъ видъ, че винарството трѣбва да бжде направлявано къмъ по-добро използване на първичната материя, за да се подобри качеството на виното;

Че употребата на материи, чужди на гроздето, използвани за подобряване качеството на вината, трѣбва да се избѣгватъ, до колкото това е възможно;

Че подобряване качеството на виното се постига по-скоро чрезъ пречистване срѣдата и селекция на виненитѣ ферменти, отколкото чрезъ употребата на различни химически продукти;

Че трѣбва да се направи единъ повратъ въ винарскитѣ методи, като се даде предимство на биологическитѣ фактори предъ механическитѣ и химическитѣ;

Конгресътъ пожелава :

1. Законодателствата въ всички лозарски страни да установятъ минималенъ градусъ за вината.

2. Вината съ ненормаленъ съставъ да бждатъ дестилирани и обърнати на оцетъ.

3. Да се смѣта като незаконно прибавката на вода въ мѣстата и виното, а увеличението на захарѣта или спирта да може да става само съ продукти, произходящи отъ гроздето или виното.

4. Да не се допуска въ винарството, употребата на желязни и други метални уреди при преработването на гроздето и мѣстата.

5. Употребата на изкуствени бои да се забрани.

6. Да се проучи ролята на ферментитѣ и употребата на селектирании ферменти, съ огледъ да се подобри качеството на виното.

7. Техниката на бъдащото винарство да бжде ориентирана къмъ прилагане на биологичнитѣ фактори, било чрезъ употребата на умѣрени количества антисептици, било чрезъ предварително пречистване на срѣдата отъ микроорганизми и вкарване на желани такива.

Б. Относно сгъстената мѣстъ.

Конгресътъ пожелава :

1. Да се проучатъ качествата на вината, получени отъ сгъстена мѣстъ.

2. Винаритѣ и икономиститѣ да проучатъ основно значението на този новъ начинъ на винарствуване върху свѣтовната лозарска икономия.

В. Относно гроздовия сокъ.

Конгресътъ пожелава :

1. Да се пропагандира консумацията на гроздовъ сокъ въ всички страни, а по специално въ мюсулманскитѣ.

2. Да се продължатъ опититѣ съ прилагане на студътъ въ винарството, като се построятъ хладилни помѣщения къмъ по-важнитѣ винарски изби.

Г. Относно отпадъцитѣ въ винарството.

Конгресътъ пожелава:

Всичкитѣ технически служби въ лозарскитѣ страни да пропагандиратъ предъ земледѣлцитѣ употребата на пржкитѣ и джибритѣ като храна за добитъка.

2. Да се разшири чрезъ всички срѣдства и главно чрезъ кооперациитѣ, използването на лозовитѣ пржки и отпадъцитѣ въ винарството, съ цель да се приготвятъ храни за добитъка и торове, като въ сжщото време се оползотворятъ химическитѣ продукти, които тѣ съдържатъ, посрѣдствомъ специални инсталации.

3. Въ сжщото време да се обърне внимание на кооперациитѣ върху онѣзи продукти, оползотворението на които ще бѣде най-икономично.

4. Правителствата да азематъ необходимитѣ протекционни мѣрки за индустриитѣ, които използватъ отпадъцитѣ въ лозарството и винарството.

III Лозаро-винарска икономия

Конгресътъ:

1. Като взе актъ отъ резервитѣ, формулирани по въпроса за стойността на производството:

Препоръчва еднаквяване на методитѣ за изчисление на производственитѣ разноси и тѣзи за дребната продажба на виното.

Моли Международната винарска служба и Международната лозарска комисия да извършатъ това еднаквяване, съ съдействието на службитѣ за земледѣлско смѣтководство и квалифициранитѣ организации.

Въ всѣка лозарска страна, съответното Министерство да проведе една обширна анкета, имаща за цель да установи по единъ най-точечъ начинъ елементитѣ, които взематъ участие въ засаждането и експлоатацията на единъ хектаръ лозе. Даннитѣ отъ тази анкета, събрани и провѣрени, отъ директоритѣ или инспекторитѣ на лозарскитѣ служби, въ всѣки отъ заинтересуванитѣ райони, ще бждатъ събрани въ Международната винарска служба, която ще представи по този случай единъ общъ рапортъ на петия международенъ лозарски конгресъ.

2. За съживяване на вътрешната и международна винарска търговия да се предприеме кампания съ цель:

а) Да се улесни международната търговия на финнитѣ вина, чрезъ установяване на регистрирани марки, контролирани отъ професионални лозарски органи и отъ всѣка заинтересуванa държава.

б) Въ интереса на консуматоритѣ да се установи едно строго разграничение между гроздовия и индустриалния алкохолъ; първия да осигури нуждитѣ на консумацията, а втория систематически да бжда отправляванъ за индустриални нужди, по такъвъ начинъ, че тѣ въ никой случай да не могатъ да се конкуриратъ взаимно.

в) Да се настоява, при търговскитѣ договори между лозарски страни, съ страни консуматорки, за едно чувствително намаление (съ около 50%) на днешнитѣ митнически тарифи, като се знае, че това намаление ще се прави само върху чиститѣ натурални вина. Тази точка отъ резолюцията не засѣга странитѣ вносителки, които притежаватъ лозя.

г) Разширението на мѣстната консумация, въ всѣка лозарска страна, да бжде улеснено чрезъ премахването или поне значително намаление на фискалнитѣ и други такси, които обременяватъ виното, чрезъ намаление на транспортнитѣ разноски, като се даде предимство на мѣстнитѣ вина.

д) Професионалнитѣ синдикати и заинтересованитѣ организации, отъ всички страни, да бждатъ поканени да подемаатъ една официална кампания за увеличаване консумацията на гроздето подъ разни форми: прѣсно, сушено, като сиропи или конфитюри,

е) Да се търсятъ нови дебушета, особено между азиатскитѣ, африкански и американски народи, за всички лозови продукти, като се има предвидъ опита на странитѣ, които притежаватъ колонии, като напр. Испания, Италия, Франция и Португалия.

ж) За да се избѣгне надпроизводството, като същевременно се осигури по добро качество на вината, да бждатъ взети строги мѣрки, въ разнитѣ лозарски страни, за ограничаване добивътъ на декаръ.

з) Конгресътъ признава, че важността на лозарската криза изисква по настоящемъ намѣсата на държавата за запазване известни интереси, но той смѣта, че това положение се оправдава само за момента и че щомъ кризата бжде преодоляна, трѣбва да се оставятъ естественитѣ и икономически закони да регулиратъ лозарството.

IV. Организационна техника.

Конгресътъ пожелава:

1. Лозарскитѣ синдикати да бждатъ организирани съ огледъ да снабдяватъ тѣхнитѣ членове съ най-подходящитѣ подложки, най-практичнитѣ земледѣлски машини, торове, работенъ добитъкъ, инсектициди и всички сръдства отъ съвремененъ технически характеръ, които позволяватъ да бжде индустрализирана културата на лозата и да бжде намалена производствената стойностъ.

2. Лозарскитѣ организации за използване на отпадѣцитѣ и превръщане негоднитѣ вина въ спиртъ, да образуватъ втория етапъ на мѣстната или районната организация на лозаритѣ.

3. Винарскитѣ кооперации, обединявайки по единъ най-съ-

вършенъ начинъ лозаритѣ, да бждатъ пропагандирани и протежирани съ ентузиазъмъ.

4. Кооперативнитѣ изби, въ единъ и сщъ районъ, трѣбва да се стремятъ да се федериратъ помежду си и федерациитѣ, отъ своя страна да се групиратъ въ национални и международни организации.

5. Считаючи, че едно сигурно ориентиране къмъ разрешението на важнитѣ лозаро-винарски проблеми може да се постигне чрезъ общитѣ усилия на икономическитѣ организации на всички лозарски страни въ свѣта.

Считаючи сжщо, че Международния земледѣлски институтъ въ Римъ и Международната винарска служба въ Парижъ иматъ заслуги въ създаването на международни споразумения за защита на виното, конгресътъ изказва пожеланието, Международния институтъ въ Римъ, въ съгласие съ Международната винарска служба въ Парижъ, да предизвикатъ образуването на едно Международно сдружение на националнитѣ лозарски организации, което ще има за целъ да усъвършенствува тѣхната икономическа и техническа структура и да координира тѣхната дейность на международното поле.

V. Пропаганда.

Въ полза на виното и гроздето.

Четвъртиятъ международенъ конгресъ посветенъ на културата на лозата и виното пожелава :

1. Организацията за международна пропаганда, въ полза на виното и гроздето, да бжде централизирана въ ржцетѣ на Международната винарска служба и последната да продължи образуването на единъ международенъ фондъ за пропаганда, съ финансовата подкрепа, както на правителствата, така и на организациитѣ на лозаритѣ и търговцитѣ на вина.

2. Международниятъ съюзъ на гроздовитѣ курорти, образуванъ въ 1930 година при Международната винарска служба, да вземе инициативата за организирането на международенъ гроздовъ празникъ въ всички страни-производители.

3. Правителствата на всички държави, членове на Международния земледѣлски институтъ въ Римъ, да бждатъ поканени да взематъ участие въ първия международенъ конгресъ на гроздето и гроздовия сокъ, въ Тунисъ презъ м. октомврий 1936 година.

4. Да се обединятъ усилията, само въ единъ Националенъ комитетъ за пропаганда, който да функционира въ всѣка лозарска страна. Една международна конференция да бжде свикана въ най-скоро време въ Парижъ, за да установи окончателната програма на международната акция въ полза на виното, гроздето и въобще на гроздовитѣ продукти.

5. Въ всѣка лозарска страна се образуватъ, подъ покровителството на Националния комитетъ за пропаганда, единъ лѣкарски комитетъ и единъ дамски комитетъ за пропаганда на виното.

6. За да привикнатъ консуматоритѣ да пиятъ вино, едно

отъ най-добритѣ срѣдства е установяванетоъ въ всички лозарски страни, на обѣдъ префиксъ, като цената се включва въ цената на обѣда.

7. На Международния лозарски конгресъ, който ще заседава въ Парижъ, по случай Международната изложба презъ 1937 год., да бжде организирана една изложба на прѣсни и сушени грозда, гроздовъ сокъ, уреди и преси за гроздовъ сокъ, за сгъстяване и въ сжщото време една художествена изложба, кждето да се събератъ старитѣ и модерни произведения по скулптура, живопись, гравюра и пр., които възхваляватъ лозата и виното.

СЪЮЗНИ И ДРУЖЕСТВЕНИ

По увеличение акциза на виното, намаление тоя на бирата и закриване на Лозарската опитна станция.

За да може постѣпкитѣ на Управителния съветъ на Българския лозарски съюзъ да дадатъ очаквания резултатъ, свикано е една конференция отъ делегатитѣ на всички производителни лозаро винарски кооперации и лозарски професионални дружества въ страната, която въ заседанието си на 10. I. т. г. реши да бжде поднесено на г. г. министритѣ следното изложение :

Ст. София, 10.I. 1936 год.

Господине Министре,

Лозарството е важенъ стрѣкъ отъ народното стопанство. То заема вече надъ 1 милионъ декара земя, повечето хълмиста и слаба, негодна за други култури. Въ него и винарството сж вложени надъ 10 милиарда лв. народенъ капиталъ. Ежегодно поглѣща къмъ 2 милиона надници за обработка. Служи за главно препитание на 150,000 семейства, около 750,000 души. Въ последнитѣ години освенъ, че задоволявахме вътрешния пазаръ, но се направиха опити за изнасяне вино и грозде. Миналата година се изнесоха близо 6.00 вагона грозде и има надежда въ две години да надминемъ 10,000 вагона. Редомъ съ снабдяване чужда валута, лозарътъ разнесе славата на българския производителъ за отличното грозде, което си проби пѣтъ въ цѣла Европа.

Макаръ, че бѣхме обнадеждени, че следъ хубавото грозде ще започне износъ и на вино, което поради общата криза, далечъ надминава покупателната способностъ на българския потребителъ и не може да достигне цена, покриваща производственитѣ разноси. Като се знае, че срѣдното производство е 5—600 кгр. грозде на декаръ, би следвало

цената му да е поне по 2 лв. кгр. По гроздоберъ ценитѣ спаднаха до 50 ст. на кгр. Какъ могатъ да се покрятъ направенитѣ разходи — 250 лв. вещества и 450 лв. за работници на дѣкаръ безъ данѣцитѣ, които сж твърде много: поземеленъ, пѣждарщина, обезщетение за станали кражби, акцизъ върху виното, акцизъ върху джибритѣ, акцизъ върху винената калъ, общински врѣхнини и пр. Данѣцитѣ далечъ надминаватъ стойността на гроздето. По нашитѣ най-добросъвѣстни изчисления, лозарьтъ е натоваренъ съ данѣци повече отъ 50% отъ brutното му производство. Имаме доста старо повредено вино непродадено; реколта 1935 год. стои изцѣло непродадена. Въ много центрове нѣма изнесено нито литъръ вино или ракия. Ценитѣ спаднаха катастрофално, — на виното до 1.50 лв. на литъръ, а на ракията — до 20 ст. на градусъ, едва покриващи само акциза и разносикитѣ по изварката. Надеждата ни бѣ въ намиране вънкашенъ пазаръ и намаление тяжеститѣ, като на първо време се премахне акциза върху виното.

Вмѣсто това ни се поднесе коледенъ даръ; — удвоение акциза върху виното и нареждане да се внесе акциза въ най-кратки срокове, независимо дали е продадено. Сжщо и за ракията. А бѣчвитѣ стоятъ пълни, продажби никакви, налични суми не достигатъ за насжщния хлѣбъ. Нова паника. За жалость тя бѣ засилена и съ жестокитѣ санкции: неплатилитѣ на срока акцизъ, ще плащатъ 50% глоби, вмѣсто вино, ще се пие занапредъ въ страната само бира, защото е намаленъ акциза ѝ съ 2.50 лв. на литъръ; държавата продава готовия плодовъ спиртъ и ни лишава отъ възможността да пласираме ракиитѣ си.

Лозарската опитна станция въ Плѣвненъ, извикана на животъ отдавна, има голѣмъ дѣлъ и заслуга въ изграждане на новото лозарство въ страната. Не случайно е създадена и работи у насъ близо 40 години въ седалището на най-голѣма лозарска областъ.

Точно днесъ предъ нашето лозарство се поставятъ маса нови проблеми за разрешение и не е пресилено, ако кажемъ, че станцията е само въ началото на една бждаща и много полезна дейность. И днесъ, когато станцията е снабдена съ всичко и се нуждае отъ нищожни срѣдства, за да работи и дава резултати, сжщата се почти закрива, а службата ѝ се премѣства въ нелозарска София.

Закриването на станцията не може да се оправдае съ никакви обективни причини; нейното откъсване отъ най-производителния лозарски районъ и премѣстване въ София ще спъне нейната творческа дейность, бюрократизира службата и направи негодна да отговори на нуждитѣ на нашето лозарство.

Изобщо, създаде се между лозаритѣ едно убеждение, че правителството иска да унищожи родното лозарство и не

неговия гробъ да издигне мощна бирена индустрия, която до сега бѣ безъ значение за стопанския ни развой; нѣколко десетки милиона лева вложенъ капиталъ, вече аортизиранъ, търсящъ голѣми печалби за десетина души, а не коматъ хлѣбъ, както е при лозаритѣ.

Смутътъ въ народната душа е голѣмъ предъ надвисналата опасностъ — унищожаване лозарството, едничкото ни срѣдство за препитание, обричането ни на пълна нищета. Недоволството е спонтанно и масово. Въ интересъ на вътрешния редъ и спокойствие е наложително представителитѣ на държавната власть да се вслушатъ въ гласа на професионалната ни организация чрезъ законнитѣ ѝ представители и взематъ присърдце интереситѣ на лозаритѣ.

Патриотиченъ дългъ ни събра отъ четиритѣхъ краища на България, представители на всички лозарски кооперации и лозарски дружества, обединени въ Лозарския сѣюзъ единомышлено да се обърнемъ къмъ Васъ съ най-настойтелна молба, за да се приематъ тутакси следнитѣ наши искания:

1. Отмѣнване допълнителния акцизъ върху виното и глобитѣ за неназременно платения.

2. Възстановяване акциза върху бирата въ сегашния размѣръ.

3. Премахване сроковетѣ за плащане акциза върху виното и ракията, като плащането става само при продажбата имъ (издаване преносително свидетелство).

4. Незакриване Плевенската лозарска опитна станция.

5. Особени грижи за намирана външенъ пазаръ чрезъ Експортния институтъ.

9. При важни мѣроприятия въ областта на лозарството изслушване мнението на Българския лозарски сѣюзъ.

Съ почитание:

Българския лозарски сѣюзъ.

БЪЛГАРСКИ
ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ

№ 27

25 януарий 1936 год.
СОФИЯ

П. Г.

До
всички лозаро-винарски коопе-
рации и лозарски дружества
въ страната.

Проведената акция отъ страна на управата на Българския лозарски сѣюзъ, подкрепена чувствително на 10 того отъ 250 делегати на лозарско-винарски кооперации и лозарски дружества въ страната, сполучи само да отмѣни сроковетѣ за изплащането акциза на виното, но не и премахването увеличението му. Наистина, нѣкои отъ отговорнитѣ фактори обещаха да се удовлетвори исканията ни, но други не. Управата на Сѣюза не престава да настоява по всички законни пѣтища за премахване извършената неправда спрѣмо лозаритѣ. Нужно е, обаче, да бждемъ подкрепени отъ тѣхъ (намали се акциза съ 20 ст.).

Ето защо лозаритѣ трѣбва по законообразенъ начинъ да продължатъ исканията си досежно премахване *увеличението* съ 100% акциза на виното и *намалението* съ 30% този на бирата и съ 50% общински налогъ на сжщата.

Управата на съюза ще продължава съ сжщата енергия да отстоява интереситѣ на българскитѣ лозари, ако тѣ подкрепятъ Съюза си морално и материално. Моралната подкрепа се състои въ това, като лозарскитѣ организации продължатъ да настояватъ за отбѣняването увеличители акциза на виното и отъ всички телеграми, молби и пр. и пр. отправени по този случай до отговорнитѣ лица, се отправятъ и копия до Съюза ни и като въ всѣко лозарско село се основе лозарско дружество, ако нѣма такова, или въ първо време — лозарски комитетъ.

Материалната подкрепа трѣбва да се състои въ събиране материални сръдства та дружествата да изплатятъ на Съюза членския си вносъ, съ което ще му дадатъ възможность да продължи борбата и тѣ да иматъ сръдства за телеграми, молби и пр. и пр., а тамъ гдето нѣма дружества да се събиратъ сръдства за подаване и отправяне на молбитѣ.

Нека се знае, че противника ни е силенъ и стегнато организиранъ. Той разполага съ грамадни материални сръдства и може успѣшно да води борба противъ нашето лозарство, докато ние сме разединени, неорганизирани и безъ материални сръдства. Наистина, морално ние сме силни, но не всѣкога моралната сила надделява.

Ако всички лозари се обединятъ чрезъ лозарски дружества и лозаро-винарски кооперации въ своятъ Лозарски съюзъ, за да бжде той мощенъ, нека бждатъ увѣрени, че тѣхнитѣ интереси винаги ще бждатъ запазвани и лозарството ни ще преуспѣва. Нека се знае, че само добре организирани сръдства могатъ да отстояватъ и запазватъ интереситѣ си.

Прочее, организирайте се въ Съюза си — тамъ е Вашето бждаще и продължете настоятелно исканията си относно акциза.

Съ поздравъ:

БЪЛГАРСКИ ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ

Секретаръ:
Д. Бъчваровъ

Председателъ:
Ив. П. Бързиковъ.

ЛОЗАРСКА КОНФЕРЕНЦИЯ

Пишатъ ни отъ гр. *Фердинандъ*: Околдѣскитѣ агрономи въ Фердинандъ и Берковица, г. г. Ивановъ и Драгневъ сж имали отличната инициатива да свикатъ въ обща конференция представители на лозарскитѣ села отъ дветѣ околии, въ които следъ като се прецени сегашното положение на лозарството въ района да дветѣ околии, да се опредѣлятъ бждащитѣ му насоки.

Конференцията се състояла на 31 януарий т. г. въ салона на читалищното кино. Посетена била отъ 124 делегати на 16 лозарски села. Присѣдствували сж и сж поздравявали конференцията представителитѣ на: Лозарския съюзъ, на [Областната зем-

ледѣлско стопанска дирекция, на Областния административен директоръ и др. Четени сж доклани отъ специалистѣтъ при двѣтъ агромомства върху състоянието на лозарството въ околитѣ имъ и отъ специалисти при стопанската областна дирекция — върху състоянието на лозарството и винарството въ Врачанска стопанска областъ.

Станали сж обширни разисквания, въ които сж взели участие много отъ присъстваващитѣ лозари. Интересътъ е билъ много голѣмъ. Очертало се е голѣмата необходимостъ отъ организиране на лозаритѣ въ лозарски кооперации и лозарски дружества за по-лесно провеждане на модерното отглеждане на лозата и задружна подготовка и продажба на произведенията имъ.

Избрана е комисия отъ трима интелигентни лозари: Георги Стефановъ, Апостолъ Петровъ и Борисъ Кирковъ, която възъ основа на изказанитѣ мнения, да изработи становището на конференцията, която да се направи достояние на лозаритѣ въ двѣтъ околии.

Конференцията се е закрила при голѣмо въодушевление и съ надежди за бѣдащето.

Желателно е примѣрътъ на тѣзи двама агрономи да бѣде посмѣданъ и отъ колежитѣ имъ въ другитѣ райони на страната и не само по лозарството, а и по другитѣ стопански отрасли.

Положението на пазаря.

Чужбина.

Пазаря на виното е извънредно слабъ въ всички страни. Ценитѣ паднаха много и си останаха на това ниво. Ценитѣ падатъ, когато бѣдащата реколта се очертае като изобилна. Въ балканскитѣ страни цената на виното е паднала катастрофално. На европейския пазаръ слабитѣ вина почти не се търсятъ, но за качественитѣ вина винаги има купувачи.

Австрия. Едрата винарска индустрия е въ пълнъ застой, дори поная загуби, защото търсенето е много слабо, може би вследствие топлата зима. Въ южна Австрия се оплакватъ отъ конкуренцията, която имъ причиняватъ италиянскитѣ вина, на които износа е облагодетелствуванъ отъ държавата.

Унгария. Цената на виното продължава да бѣде твърда. Търсятъ се най-много младитѣ вина. Цената имъ се движи между 2'1 до 2'4 филера за спиртовъ градусъ, т. е. между 3'5 - 4 лева въ наши пари. Отъ Унгария се изнася само ракия за Германия.

Чехославия. Пазаря е спокоенъ. Макаръ че имаше голѣма реколта въ рускитѣ карпати, то консумацията не се е увеличила. Вноса на вина отъ Испания, Унгария и Франция е нормаленъ.

Югославия. Пазаря е съвършено слабъ, не се отбелѣзватъ никакви значителни продажби. Търсятъ се само слаби вина за изваряване.

Ромъния. Голѣмата търговия се грижи да покрие само дневнитѣ си разходи. Износа е почти напълно спрѣнъ, защото износителятъ се оплакватъ, че не могатъ да намѣрятъ типизирани вина.

Германия. Пазаря на виното е слабъ, не се отбелѣзватъ никакви продажби, освенъ за покриване всѣкидневнитѣ нужди.

Италия. Пазаря е слабъ. Само силнитѣ вина се търсятъ и задържатъ своята цена. Голѣма частъ отъ слабитѣ вина отиватъ за дестилация.

Франция. Пазаря е спокоенъ. Ставатъ само дребни продажби. Цената на виното се движи между 6.5 до 7 франка за хектолитровъ градусъ, т. е. 3.5—4 лв. за литъръ вино.

Алжирия и Тунисъ. Пазаря сѣщо не отбелязва никакви голѣми продажби. Производителитѣ обаче поддържатъ една твърда цена 3.5—4 лева за литъръ.

България.

Пазаря на вината у насъ е твърде слабъ. Имаше едно раздвижване преди празниците, но то бѣ почти незначително въ сравнение съ други години презъ това време. Цената на виното е много низка, подъ производственитѣ разности, а и купувачи нѣма, а това създава голѣма грижа на производителя-лозаръ. Въ Бургасъ, Анхиало, Месемврия, вината се предлагатъ много низко 2—2.50 лв. за литъръ, но нѣма купувачи. Въ северна България въ по-голѣмитѣ градски центрове вината се предлагатъ по 3—4 лева, но въ селата Бѣла Черква, Сухиндолъ има голѣми депозити отъ вина и по тази причина тѣхната цена е много низка. Очаква се едно раздвижаване чакъ презъ лѣтото. Акциза поскѣпна зиното и неговата консумация при такова изобилие на вино не се увеличава.

Jv.

ХРОНИКА.

Съ настоящата кн. 10 се приключва XX-та годишнина — 1935 г. на списанието.

Кн. 1 отъ XXI — 1936 година ще излѣзе въ края на тоя месецъ.

Праздника на лозаритѣ е „Зарѣзанъ“ — Св. Трифонъ (14 февруарий).

Желателно е да се отпразднува масово, като се използва за проагитирането необходимостта отъ организиране и борба за защитата на лозарскитѣ интереси.

Намаленъ е акциза на виното съ 20 ст. на литъръ, т. е. фактически се остава увеличенъ съ 10 ст. или ще се заплаща по 40 ст. на литъръ.

Отъ 1 януари 1936 година единствената за България Лозарска опитна станция въ Плевенъ се закрива, а службата ѝ се премѣства въ София.

По този поводъ Лозарския съюзъ и много лозарски дружества и организации енергично настояватъ, че Лозарската опитна станция е необходима за нашето лозарство и че сѣщата трѣбва да се запази и разшири, съобразно днешнитѣ нужди на нашето лозарство.

Въ Лозарския съюзъ въ София сѣ постѣпили много телеграми, писма, изложения отъ частни лица, общественици, организации, които по липса на мѣсто ще отпечатаме въ иднитѣ книжки на списанието.

Отрадно впечатление прави факта, че организираниитѣ и други лозари много добре разбиратъ нуждата и ценатъ значението на Лозарската опитна станция за правилното развитие на нашето родно лозарство. Ето защо настояватъ сѣщата да се запази и за напредъ да работи за преуспѣването на нашето лозарство.

За промѣна името на сорта „Афузъ-Али“ се повдига въпросъ отъ много страни. Едини сѣ на мнение да се не промѣня, „защото чужденцитѣ били свикнали вече съ него.“

Други, и то повечето, сѣ на мнение че може да се съкрати на „Афузъ“, като се изхвърли втората частъ „Али“.

Налага се предстоящата конференция на 16 и 17 т. м. по износа на грозде и лозарския конгресъ да се занимаятъ съ въпроса.

Лозари, гответе се за XVI-я лозарски конгресъ, който се свиква на 1 и 2 мартъ т. г. въ София

Засаждане на лозя въ Япония. Отъ достовѣрни източници се потвърждава новината, че правителството отъ Токио ще финансира засаждането на 400,000 денара лозя, както и ще ги авансира срещу разходите за първитѣ години. Лозитѣ, изглежда сж доставени отъ френски пелиниери и сега сж на път. Понеже консумацията на виното въ Япония е сведено до нула, вѣроятно произведеното вино ще бжде предназначено за износъ, защото Япония разполага съ евтина работна ръка и ще измѣства съ низката имъ цена европейскитѣ вина отъ чуждитѣ свѣтовни пазари, както това тя прави съ своитѣ стоки.

Въ гр. Невроколъ на 20. X. м. г. агрономството и земледѣлското училище сж уредили лозаро-овощарско-пчеларска изложба, на което сж взели участие надъ 60 стопани отъ околията. Застѣпени сж били следнитѣ отѣли: лозарски, овощарски, пчеларски, болести и неприятели и срѣдства за борба съ тѣхъ и консервиране на зеленчуци и плодове. Посетена е масово.

Лозарскитѣ кооперации въ района на Сунгуларе, Карнобатско сж приготвили отлични по качество бѣли мискетови вина. Една чуждестранна фирма (отъ Чехия) е закупила 300,000 литри вино за износъ отъ този районъ.

Отъ района на с. Сухиндолъ, Севлиево, сж направени опити за износъ на вино отъ тазгодишната реколта за Германия.

Дружеството на българскитѣ агрономи въ София, по поводъ закриването на Лозарската опитна станция въ Плѣвень и други три опитни станции (две овощарски и една бубарска), е изготвило специално изложение до респективнитѣ стопански министерства и служби. Сжщото изложение ще бжде изпратено и до нѣкои наши общественици и стопански деятели.

Търговско-индустриалната камара въ гр. Русе по сжщия поводъ е изпратила едно обширно и много добре мотивирано изложение до г. Министра на земледѣлието и държавнитѣ имоти. Въ това изложение много добре е подчертана необходимостта Опитнитѣ станции да се запазятъ въ своитѣ естествени производителни райони. По-специално, Лозарската опитна станция и за напредъ да си остане въ Плѣвень, седалището на най-голѣмата лозарска областъ въ страната.

По липса на мѣсто въ настоящата книжка, изложението на почитаемата камара ще публикуваме въ идната книжка на списанието.

Конференция по износа на грозде, овощия и зеленчуци. На 16 и 17 г. м., сутринта, Експортниятъ институтъ свиква въ Министерството на търговията конференция по износа на грозде, овощия и зеленчуци въ прѣсно състояние.

Въ тази конференция ще взематъ участие представителитѣ на министерствата на външнитѣ работи, земледѣлието, благоустройството и желѣзницитѣ, Б. Н. и Б. З. К. банки, търговско-индустриалнитѣ камари, Съюзътъ на износителитѣ, Лозарскитѣ и Градинарскитѣ съюзи, сдруженията на експедиторитѣ и консерво-производителитѣ и всички членове на Сдружението на търговцитѣ-износители на овощия и зеленчуци.

На конференцията ще бжде разгледанъ обстойно въпроса за износъ на нашитѣ продукти отъ растителенъ произходъ презъ изтеклата кампания. Ще бждатъ направени препорѣки за отстранение на констатиранитѣ прѣчки и ще се разисква върху мѣркитѣ за подобрене и засилване на предстоящия износъ.

Закон-наредба за ограничение засаждането на нови лозя ще се прилага следъ 25 май, т. е. отъ идущата година.

ПРОДАВАТЪ СЕ първокачествени РЪЗНИЦИ

МОНТИКОЛА	ОКОЛО	90,000
101 ¹⁴	"	30,000
МУРВЕДЪРЪ	"	30,000
КОРДИФОЛИЯ	"	15,000
и ШАСЛА 41 ^{-Б}	"	15,000

Лозитѣ сж пълни, напълно узрѣли и не боледували. Желаяо-
щитѣ да си купятъ да се отнесатъ на адресъ: зап. генералъ
КОКИЛЕВЪ, чрезъ овощния разсадникъ гр. Карлово.

Кооперативната централа на лозаритѣ въ България СОФИЯ

ул. „Ст. Караджа“ 7, телефонъ 68-58.
Телегр. адресъ „Лозцентралъ“ — София.

Доставя на най-износни цени и условия

ТЕЛЬ--ПОЦИНКОВАНА

отъ най-качествената **Иоханъ Пенгъ** Виена. (Австрия).
или **ГЕРМАНСКА** (по желание)

ТЕЛЬ БОДЛИВА

за ограда съ една жица

СИНЪ КАМЪКЪ

на вагони и отдѣлни варели.

МЕЛАСА

(за прибавяне въ бордолезовия разтворъ)

**машини прѣскачки, ножици, ножчета, кол-
цовачи и всички видове машини и материали
нуждни за лозаро-винарскитѣ стопанства.**

НЕ НАТРАПВАМЕ никому списанието, затова тия които не желаят да го заплащат, да повърнат веднага книжката, като безъ да лепятъ марка, подъ адреса си напишатъ следното:

„Обратно редакцията — Плѣвенъ“.

Улеснете редакцията!

РЕДАКЦИЯТА.

Най-удобно и евтино е абонамента и други суми, изпращани за списанието да става **чрезъ пощенската ни чекова смѣтка № 878.**

Лозари, изпълнете *дългътъ* си къмъ върховната си професионална организация —

Българския Лозарски Съюзъ.

Колективнитѣ и лични членове, които не сж внесли членския си вносъ по 1 лв. на декарь, да побързатъ да го внесатъ.

Адреса е: Български Лозарски съюзъ ул. „Ст. Караджа“ № 7 — София. Телефонъ № 68-58.

Всички лозарски д-ва и кооперации, и всѣки съзнателенъ български лозаръ, трѣбва да станатъ членове на

Кооперативната централа на лозаритѣ въ България.

Това сдружение играе голѣма роля въ лозарската икономика.

Адреса е: Кооперативна централа на лозаритѣ въ България, ул. „Ст. Караджа“ № 7 — София. Телефонъ 68-58.

Телеграфенъ адресъ: „ЛОЗЦЕНТРАЛЪ“ — София.

Всичко, което се отнася за редакцията и администрацията на сп. „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“, като пари, статии, дописки и др., да се изпраща на адресъ:

сп. ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ - Плѣвенъ

Абонамента е 50 лв. за година предплатени.

За читалища и учреждения сжщо 50 лева.

Кооп. печатница и книговезница „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ № 7.